GAZET VAN ACHTERBROEK 3.0 1

Publicatiedatum: 8 november 2020

INLEIDING

Was het onvermijdelijk? Hadden we het met z'n allen beter moeten doen? De situatie nog ernstiger moeten nemen? Wat er ook van zij, sinds vorige week zondag zitten we in een nieuwe lockdown. 'Maatregelen van de laatste kans', zo luidt de boodschap. De horeca was al gesloten, nu moeten ook een aantal winkels en contactberoepen hun deuren opnieuw sluiten. Ons sociaal leven wordt nog feller beperkt, vanaf de 2de graad secundair onderwijs moet er meer aan afstandsonderwijs gedaan worden en telewerk wordt, waar mogelijk, verplicht. Daar bovenop wordt de herfstvakantie met een week verlengd.

Lichtpuntjes

Anders dan in maart, staan we nu voor een koude en donkere periode. We hoorden de oproep van minister Frank Vandenbroucke (en van ons moeke ☺) om mee licht te verspreiden, een lichtpuntje voor anderen te zijn. En dus keert ook de Gazet terug. Omdat we weten en beseffen dat deze Gazet voor héél veel mensen een lichtpuntje is in een week waar alle dagen hetzelfde zijn.

Oproep

Maar we doen ook een oproep naar kinderen, jongeren en hun ouders. Maak eens een tekening of kaartje voor de ouderen uit je omgeving, maak de soeppot iets groter en breng een portie naar je zieke buur, gebruik de extra dagen van de herfstvakantie om koekjes te bakken en verras er iemand mee.

En de zorgsector?

Zullen we ook de mensen uit de zorgsector met z'n allen ondersteunen? De signalen zijn duidelijk: het water staat hen aan de lippen. Naast het strikt opvolgen van de regels kunnen we vast nog meer doen. Neem de mand strijk eens over, maak een ovenschotel voor hen klaar, ontlast hen van wat huiselijke taken. Want na een hectische dag op het werk willen zij ook gewoon eens even uitblazen, rust nemen. Laat ons hen die gunnen!
Want:

LICHTPUNTJES
Soms zijn ze groot
Soms zijn ze klein
Je hoeft ze niet te zoeken
Je kan ze ook gewoon zelf zijn

Ann en Hilde Francken

EN JA HOOR!

Vorige week zaterdag werd de Roosendaalsebaan opengesteld. De werf van de eeuw: het is voorbij. Op sociale media klinken voor– en tegenstanders, maar ga vooral zelf eens kijken. Maak er meteen gebruik van om buiten te komen: maak een fietstochtje of ga er eens wandelen. Het kan er nu in ieder geval veiliger dan voordien.

HIP HIP EN VEEL HOERA

Op 7 november was het 50 jaar geleden dat Ludo Janssens en Wiske Mattheeussen in het huwelijksbootje stapten. De buren lieten dit alvast niet ongemerkt voorbij gaan. Proficiat Ludo en Wiske!

'T VERVOLG

Laurent Goossens laat weten dat de ontbrekende achternaam van juf. Rita op de leerkrachtenfoto 'Weygers' is. Ook de klasfoto van het geboortejaar 1943-1944 wist hij aan te vullen: 'Marcel Neys klopt, X Van Hooydonck zou Stan Beyers kunnen zijn, het is JAN Ruys, en de ontbrekende namen op de onderste rij zijn: Mon Van Meer, Jos Van Looveren (Roosendaalsebaan) en Laurent Goossens'. Met dank voor deze aanvullingen!

HELDEN VAN HIER

Het water staat de zorgsector aan de lippen. Achterbroek telt heel wat zorghelden. Sommigen doorwinterd, anderen beginnend. Maar elk met hun eigen verhaal. En dus laat ik héél graag onze zorghelden aan het woord. Omdat niet genoeg kan benadrukt worden welke cruciale rol zij in deze crisis opnemen, zonder afbreuk te doen aan eender ander beroep. Nina Broos (21) werd als beginnend verpleegkundige meteen in deze crisis gesmeten.

'Vuile' en 'propere' verpleegkundigen

'Terwijl mijn mama (jawel, deze zorgheld is mijn dochter ❤) voor jullie een nieuwe krant schrijft, ga ik werken in Jan Palfijn in Merksem. Sinds vorig jaar werkte ik er als jobstudent op de dienst geriatrie, na mijn studies begon ik op diezelfde dienst als vaste verpleegkundige. Onze afdeling werd enkele maanden geleden omgevormd tot een COVID-afdeling. We tellen momenteel 28 COVID-bedden. Wat het extra vermoeiend maakt zijn de beschermingsmaterialen die we moeten dragen (haarnet, 2 paar handschoenen, een schort, FFP2-masker en faceshield), waardoor het voelt of je minder zuurstof binnen krijgt. Tijdens de hittegolf in de zomer kregen we gelukkig coolpacks, een vestje dat bestaat uit koelelementen. Hierdoor hadden we tenminste eventjes een frisser gevoel. Van zodra we een kamer binnengaan, mogen we niets meer op de gang aanraken. Hierdoor hebben we altijd een 'propere' verpleegkundige nodig die op de gang blijft staan en alles aangeeft. Als er dan een noodgeval is, mag deze verpleegkundige echter niet op de kamer binnen. Lastig zijn ook de vele omschakelingen. Net als je mee bent met de ene fase, moeten we weer schakelen naar een andere'.

Eenzaamheid

'Wat het meest indruk maakt is het feit dat patiënten zo snel achteruit gaan. Ze komen wandelend binnen maar zijn na een paar dagen volledig bedlegerig. En met de zuurstof die wij hen kunnen bieden, kunnen we niet genoeg doen. We dienen constant 15 liter zuurstof toe, maar de saturatie blijft hangen op 90% terwijl +95% ideaal zou zijn. Ook de eenzaamheid in de kamers vind ik schrijnend. Je verzorgt de patiënt, maar laat hem alleen achter. Met de deur toe. Als men zegt dat het water de zorgsector aan de lippen staat, wil men vooral zeggen dat de draaglast hoger is dan de draagkracht. Voor de Coronacrisis was er al een personeelstekort. Je mist helpende handen, maar je weet niet waar je ze nog kan halen. Elke shift is druk en je geeft de drukte door naar de volgende shift. Het was nodig dat de maatregelen verstrengd werden, maar het is fysiek en mentaal zwaar. Omdat je weet dat het eerst nog erger wordt voor het beter kan worden. Ik doe ondertussen nog een bacheloropleiding bij, maar ben vaak zo moe dat het werk voor school blijft liggen. Ik leef vaak van dag tot dag, niet denkend aan welke drukte de volgende shift weer zal brengen. Ontspannen? Dat doe ik in de buitenlucht. Met mijn hond gaan wandelen op de Kalmthoutse heide'.

OPROEP

Ken je iemand die binnenkort een bijzondere (huwelijks)verjaardag viert? Die een opkikkertje of een pluim verdient? Heb je nog oude klasfoto's (een rubriek die uitgegroeid is tot absolute favoriet van de mensen)? Of toffe verhalen, hilarische anekdotes, gênante foto's? Laat het ons weten!

HOE GAAT HET NOG MET?

Harry van Hooydonk groeide op in den Duffelaar als oudste zoon van zes kinderen van Jaak en Louisa Van Looveren. Sinds zijn huwelijk in 1981 woont hij op de wijk Vosberg-Lazernij in Rumst.

Actieve opa

'Ik heb gewerkt voor een accountantsbureau, op het nationaal secretariaat van de 'Landelijke Rijverenigingen' (LRV) en bij het bisdom Antwerpen, op drie verschillende diensten en dus andere locaties. Sinds half 2017 ben ik gepensioneerd, maar ik ben nog erg actief als teamlid in de Pastorale Eenheid Rupelkerk Sint-Franciscus Boom, en socio-cultureel in Landelijke Gilde Rumst en de Geschiedkundige Kring Rumesta. In 2011 bracht ik trouwens een boek uit over de geschiedenis van de parochie Rumst H.-Familie Vosberg-Lazernij (50 jaar). Ik ben intussen ook opa van twee leuke kleindochters'.

Veel goede herinneringen

'Hoewel ik mijn middelbaar in het internaat van het Klein Seminarie in Hoogstraten heb doorgemaakt (ook een fijne tijd), heb ik veel goede herinneringen aan Achterbroek. Als lid, bestuurslid en leider van de lokale KLJ-afdeling, maar ook in initiatieven van de toenmalige jeugdraad en de viering van 100 jaar parochie Achterbroek in 1971. Mijn vrienden, dat waren de

klasgenoten uit de lagere school, en de medebestuursleden in de KLJ. Maar ik heb ook goeie herinneringen aan de andere gewestraadsleden van KLJ en binnen LRV'.

Big Ben

'Achterbroek bezoeken betekent steeds bij mijn moeder langs gaan en contact houden met broers, zussen en andere familieleden. Onvergetelijk voor mij blijven mijn bezoeken aan Canada. In 1988, samen met mijn ouders, om het internationale springpaard Big Ben, dat bij hen geboren en opgegroeid is, te bezoeken. En in 2005 om, samen met mijn moeder en beide broers, in Perth het standbeeld van Big Ben te onthullen'.

VORMSEL

Op 24 oktober konden onze Vormelingen eindelijk gevormd worden. De groep (Centrum en Achterbroek) werd opgesplitst in 4 groepjes en 2 vieringen. Bisschop Van Looy maakte voor de viering met elke vormeling heel gemoedelijk een praatje. De viering werd rechtsreeks gestreamd zodat familieleden die er niet bij konden zijn live konden volgen. Proficiat Vormelingen!

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

15 september 1964:

''s Avonds wordt er een koers van Essen naar Achterbroek gereden. Maria en Josefa Peeters worden met de fiets achtervolgd door een onbekende die zonder licht rijdt. Ze doen een schrik op en snorren op leven en dood naar Achterbroek. Van de schrik alleen hing Josefa 200 m vooruit. De nobele onbekende was op het laatst Hugo Deckers die er toch ook niet aan kon doen dat zijn licht niet wou branden'.

ALLERHEILIGEN EN –ZIELEN

Waar deze periode traditiegetrouw alle overledenen van het voorbije jaar herdacht worden tijdens een misviering, moest men –met een maximum van 40 toegelaten deelnemers in de kerk– zoeken naar een aangepaste formule. De misintenties werden gehalveerd en de familieleden van de overledenen kregen een uitnodiging op naam. De viering zelf werd opgesplitst, met in de namiddag een gebedswake. Omdat niet iedereen in de mogelijkheid was om een gedachtenisprentje te bekomen, bezorgde Anita Deckers er ons eentje .

Sinds Allerheiligen 2019 gingen ons voor:

MARIA AERNOUTS	04.03.1925	-	07.11.2019
ROGER DONCKERS	14.04.1949	-	24.02.2020
HILDA ANTHONISSEN	28.06.1947	-	26.02.2020
FONS GAGELMANS	06.05.1932	-	29.02.2020
LEON VAN WIJK	27.08.1938	-	10.05.2020
ELISA CUSTERS	02.08.1938	-	15.05.2020
ANDRE KIENEN	14.05.1933	-	16.05.2020
RITA VAN LOOVEREN	09.04.1952	-	25.09.2020
STAN CLAESSENS	29.12.1933	-	27.09.2020
PHILOMENA VAN HEES	17.11.1925	-	16.10.2020
ELISA VAN GASTEL	07.01.1926	-	18.10.2020

Lieverd,

Leven is als sneeuw.
Je kunt het niet bewaren.
Troost is
dat jij er was
uren, maanden, jaren.

Kerk O.-L.-Vrouw Bezoeking en van Bijstand, Achterbroek

Overleden nog dit jaar: Mit Balemans (februari), Jos Van Aert (mei), Achiel Lommers (juni), Liza Elst (juni) en Hugo Van Ginderen (oktober).

UIT DE OUDE DOOS

In 1959 pakte Essen uit met een tentoonstelling van oude Mariadevotie. Zij brachten alle oude Mariabeelden uit de streek ter verering in beeld. Alfons Tireliren trok op 'beevaart' naar zowat driehonderd Mariakapelletjes, ook deze van Achterbroek. Op het kerkhof fotografeerde hij het levensgrote Mariabeeld op de calvarieberg, en vertelt hierover in het boek 'Beevaart in het Beekdal' het volgende: 'Mensen van Achterbroek, van al uw Lieve-Vrouwen is de Moeder van Smarten onder het calvariekruis op het kerkhof mij het dierbaarst. Bij Haar heb ik eens staan praten. Een man met tranen in de ogen, want achter mij lag mijn moeder in haar open graf. Ik heb veel mensen van Achterbroek helpen begraven op het oude kerkhof, rondom de kerk. Ik heb pastoor Celens de beelden weten aanrijden op een wagen en het nieuwe kerkhof zien ontstaan.' Het oude kerkhof bevond zich rond de kerk. In 1926 werd de grond voor het huidige kerkhof aangekocht van Fons Francken. Alle kinderen van Fons liggen er in een blok begraven. In 1927 zijn er de eerste begrafenissen geweest; de eerste rij was ergens in het midden van het kerkhof.

Hilde Francken

KUS DOOR DE BRIEVENBUS

De Gazet van Achterbroek is een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis . Redactie: Ann Francken. Contact: GVAchterbroek@gmail.com